

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Martina Bobáka a Jana Ferneckého ve věci

žalobkyně: **ASPIRE SPORTS, s.r.o.**, IČO 26958317
č. ev. 514, 664 34 Jinačovice
zastoupená advokátem Mgr. Janem Slunečkem
sídlem Týn 640/2, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Celní úřad pro hl. m. Prahu**
sídlem Na Washingtonova 7, 113 54 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 16. 7. 2024, čj. 610464-23/2024-510000-11,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného z 16. 7. 2024, čj. 610464-23/2024-510000-11, se ruší a věc se vrací zpět žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, Mgr. Jana Slunečka, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a podání účastníků

1. V této věci jde o neuhrazení úroku z nesprávně stanovené daně ve smyslu § 254 zákona č. 281/2009 Sb., daňový řád (daňový řád).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

2. Žalobkyně dovezla do ČR zboží. Deklarovala ho jako obuv se zevní podešví z kaučuku či plastu a se svrškem z usně. V kolonkách 33 pak deklarovala kódy KN 64039996, 64039998 (pánská a dámská obuv se svrškem z usně a zevní podešví z kaučuku, plastů, usně nebo kompozitní usně nepokrývající kotník), 64039116, 64039113 (pánská a unisex kotníková obuv se svrškem z usně a zevní podešví z kaučuku, plastů, usně nebo kompozitní usně), se sazbou cla 4,5 %, resp. 3,5 %. V souvislosti s propuštěním tohoto zboží bylo zaúčtováno clo na základě deklarovaných údajů.
3. Po propuštění zboží do režimu volného oběhu Celní úřad pro Jihomoravský kraj zahájil kontrolu za účelem ověření správnosti sazebního zařazení zboží propuštěného do režimu volného oběhu. V návaznosti na to žalobkyni doměřil clo mj. šesti dodatečnými platebními výměry z 15. 4. 2018, a to v souhrnné hodnotě téměř 720 tis. Kč. Těchto šest dodatečných platebních výměrů zrušilo Generální ředitelství cel rozhodnutím z 31. 5. 2024, čj. 23541-5/2024-900000-31, a řízení zastavilo. Dle něj bylo třeba napadaná rozhodnutí zrušit a údaje v evidenci cla opravit na údaje původně deklarované žalobkyní (dle KN uvedených shora).
4. Celní úřad pro Jihomoravský kraj 2. 10. 2024 obeslal žalovaného s informací o rozhodnutí Generálního ředitelství cel z 31. 5. 2024. Dne 17. 6. 2024 žalovaný obdržel od žalobkyně písemnost označenou jako „*Sdělení čísla účtu pro vrácení neoprávněně vyměřeného cla spolu s úrokem dle § 254*“. V návaznosti na to žalovaný vydal 6 rozhodnutí, jimiž žalobkyni vrátil clo a také úrok z prodlení dle čl. 114 nařízení (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (celní kodex unie). Žalobkyně se proti postupu žalovaného bránila námitkou dle § 159 daňového řádu, v níž žádala také o úrok z nesprávně stanoveného cla ve smyslu § 254 daňového řádu. Námitku žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.
5. Žalobkyně v žalobě tvrdí, že jí náleží úrok z nesprávně stanovené daně dle § 254 daňového řádu. K tomu odkázala na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (SDEU) či rozsudky Nejvyššího správního soudu (NSS) a zdejšího soudu. Národní právní úpravu, která je v rozporu s právem EU, nelze dle ní použít.
6. Ve vyjádření z 4. 10. 2024 žalovaný odkázal na § 66 zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon (celní zákon), který vylučuje postup, jehož se žalobkyně domáhá. Žalovaný mj. upozornil na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích z 30. 8. 2023, čj. 52 Af 10/2023-48. Náhradu za nedostupnost peněžní částky, odpovídající nesprávně vyměřenému clu, měla žalobkyně řešit prostřednictvím postupu upraveného zákonem č. 82/1998 Sb.

II. Právní názor soudu

7. Žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O podané žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, jelikož účastníci s tímto postupem mlčky souhlasili. Za účelem tohoto rozhodnutí nebylo třeba ani provádět dokazování, jelikož všechny žalovaným odkazované písemnosti jsou součástí jím předloženého správního spisu, kterým soud nedokazuje, ale vychází z něj.
8. Žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

9. Úvodem soud předesílá, že v návaznosti na rozsudek SDEU z 28. 4. 2022 ve spojených věcech C-415/20, C-419/20 a C-427/20, *Gräfendorfer*, Ústavní soud změnil pohled na otázku rozhodnou pro posouzení této kauzy (nález z 20. 2. 2025, sp. zn. I. ÚS 2293/23). Tímto nálezem zrušil rozsudek NSS z 29. 6. 2023, čj. 4 Afs 219/2022-68. Právě tento rozsudek NSS přitom připouštěl postup, který v nynější věci zvolil žalovaný, tedy že § 66 celního zákona vylučuje hrazení úroku z nesprávně stanovené daně (§ 254 daňového řádu). Eventuální náhrady spojené s nesprávně stanoveným clem se celní deklarant mohl a měl domáhat nárokem dle zákona č. 82/1998 Sb.
10. K jádru věci soud uvádí, že dle čl. 116 odst. 6 celního kodexu Unie, platí, že *pokud celní orgány clo vrátí, nejsou povinny platit úrok. Úrok však musí být zaplacen, jestliže rozhodnutí o vrácení cla nebylo provedeno do tří měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy nedodržení lhůty bylo mimo kontrolu celních orgánů*.
11. Dle § 3 odst. 1 celního zákona platí, že při výkonu působnosti podle tohoto zákona se postupuje podle daňového řádu, nestanoví-li přímo použitelný předpis EU nebo tento zákon jinak. Podle § 66 celního zákona se při správě cla neuplatní ustanovení daňového řádu o úroku z nesprávně stanoveného cla.
12. Daní se rozumí i clo [§ 2 odst. 3 písm. a) daňového řádu]. Podle § 251c odst. 1 písm. b) daňového řádu úrokem hrazeným správcem daně je úrok z nesprávně stanovené daně. Podle odst. 2 téhož ustanovení vznikne-li úrok hrazený správcem daně, je správce daně povinen jej uhradit daňovému subjektu. Ustanovení § 254 daňového řádu pak upravuje podrobnosti úroku z nesprávně stanovené daně, např. základ pro výpočet úroku, okamžik vzniku úroku a další.
13. Ústavní soud v nálezu I. ÚS 2293/23 formuloval jednoznačné pravidlo, a to, že jednotlivec, kterému stát v rozporu s právem EU vyměřil clo, jež tento jednotlivec následně zaplatil, má podle unijního práva nárok na úroky z neoprávněně vybrané částky. Není rozhodné, že takový nárok nezakládá úprava obsažená v celním kodexu unie. NSS v rozsudku z 15. 4. 2025, čj. 1 Afs 334/2024-58, v jiné věci nynější žalobkyně uvedl, že za účelem posouzení nároku na úrok dle § 254 daňového řádu je podstatné zjistit, z jakého důvodu Generální ředitelství cel zrušilo původní dodatečné výměry. Pokud celní úřad původně vyměřil clo v rozporu s právem EU, nelze pro rozpor s právem EU aplikovat § 66 celního zákona, který v celním řízení vylučuje použití § 254 daňového řádu.
14. V návaznosti na nález I. ÚS 2293/23 zrušil NSS rozsudkem z 28. 5. 2025, čj. 4 Afs 219/2022-127, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích z 30. 8. 2023, čj. 52 Af 10/2023-48, tzn. rozsudek na který odkazoval žalovaný v jeho vyjádření k žalobě. V právě cit. rozsudku NSS považoval za stěžejní, aby krajský soud zjistil, z jakého důvodu došlo ke zrušení dodatečných platebních výměrů. Bylo-li důvodem pro jejich zrušení vyměření cla v rozporu s právem EU, žalobkyni vznikl nárok na úrok z takto neoprávněně stanoveného cla. Dále NSS konstatoval, že judikatura SDEU dovodila příslušnost členských států ke stanovení pravidel pro výplatu úroků z cla vybraného v rozporu s právem EU. Zároveň však musí tato pravidla respektovat zásadu efektivity a rovnocennosti – nesmí nadměrným způsobem ztěžovat nebo bránit uplatnění nároku na výplatu úroku (srov. rozsudek *Gräfendorfer*, bod 74). Odkaz na řízení podle zákona č. 82/1998 Sb. nesplňuje požadavky SDEU. Účelem řízení podle tohoto zákona není v první řadě hrazení úroků z neoprávněně zadržovaného cla, nýbrž náhrada škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Prokázání existence škody a příčinné souvislosti

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

může být v nynější situaci pro žalobkyni značně obtížné. Možnost domoci se náhrady škody dle cit. zákona je pouze teoretická a značně nejistá, přitom z judikatury SDEU vyplývá opačný požadavek, a sice přímočarý postup k úspěšnému uplatnění nároku, který nebude stěžovatelku nadměrným způsobem zatěžovat. Rovněž je nesystémové, aby o nároku rozhodovaly soudy v civilním řízení, neboť při posuzování tohoto nároku je nezbytné hodnotit, zda byl původní platební výměr stanovující clo zrušen z důvodu rozporu s právem EU. O této otázce by měly rozhodovat celní orgány. Konečně NSS vyslovil, že § 66 celního zákona nelze použít v případech cla vyměřeného v rozporu s právem EU.

15. Z rozhodnutí Generálního ředitelství cel z 31. 5. 2024, které je založeno ve správním spisu, je patrné, že Celní úřad Jihomoravského kraje dospěl v rámci kontroly po propuštění zboží k nesprávnému závěru ohledně sazebního zařazení zboží. Proto Generální ředitelství cel zrušilo šest shora uvedených dodatečných platebních výměrů. Jelikož sazební zařazení upravuje výlučně právo EU, soudu nezbyvá než uzavřít, že nesprávným sazebním zařazením zboží bylo toto právo porušeno. Žalobkyně by proto měla mít nárok na úrok z neoprávněně stanoveného cla.
16. Ve smyslu výše uvedeného neobstojí závěr žalovaného, že žalobkyně nemá nárok na úrok z neoprávněně stanoveného cla, neboť unijní úprava cel neobsahuje žádnou úpravu takového úroku. Výluku úroku z nesprávně stanovené daně ve smyslu § 254 daňového řádu, jak ji stanoví § 66 celního zákona, nelze použít pro její rozpor s právem EU.

III. Závěr a náklady řízení

17. Soud žalobu shledal důvodnou. Napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný nebude moci zamítnout námitku žalobkyně ve věci úhrady úroku z nesprávně stanovené daně ve smyslu § 254 s odkazem na § 66 celního zákona.
18. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, náleží jí právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.), které spočívají jednak v soudním poplatku za žalobu (3 000 Kč), jednak těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s tím, že jí v řízení zastupoval advokát. Ten v řízení učinil dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění do konce roku 2024. Advokát věc převzal a připravil věc k zastoupení. Dále soudu doručil již jen žalobu. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu před koncem roku 2024 činila sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle s. ř. s., s výjimkou věcí podle odstavce 2, částku 3 100 Kč, tj. v této věci jde o 2 x 3 100 Kč. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má advokát za dva úkony právní služby nárok na paušální částku ve výši 2 x 300 Kč. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty (DPH), a tedy se zvyšují náklady řízení o částku odpovídající této dani, tj. 1 428 Kč. Náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 11 228 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o. s. ř.), ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u NSS, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje NSS.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li povinný (žalovaný) dobrovolně, co mu ukládá výrok II vykonatelného rozhodnutí, může oprávněná (žalobkyně) podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Praha, 18. září 2025

Martin Lachmann v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.